

SUGGESTIE VOOR EEN UNIVERSITAIR ONDERZOEK NAAR HET KIND, DAT,
OPGEGROEID IN EEN ACHTERBUURT VAN EEN GROTE STAD
SLAAGT OP SCHOOL.

Bernard Mackler, verbonden aan het „Teachers College” van de „Columbia University” heeft een schema gemaakt voor een beperkt maar diepgaand onderzoek naar het schoolsucces van jongeren, die in achterbuurten volwassen worden. In feite is daar weinig over bekend hoewel talrijke onderzoeken hebben aangetoond, dat de leerprestaties van kinderen uit de sociaal lagere milieus significant minder zijn dan van jongeren, die tot de sociaal hogere milieus behoren. Eveneens is bekend dat kinderen, wier vader een beroep voor ongeschoolden uitoefent, minder punten scoren n.a.v. de hen voorgelegde intelligentietests dan kinderen, wier vader behoort tot de groep der academici.

Weinig weten wij ook over jeugdigen uit de achterbuurten der grote steden, die op scholen voor voortgezet onderwijs slagen. Ook is niet bekend, volgens Mackler, wie en hoeverlen dit gelukt. Hij stelt daarom voor daar een onderzoek naar in te stellen en tevens na te gaan of, en zo ja in welke mate, er verband is tussen het slagen van het kind op school en de steun die het daarbij van het gezin ontvangt.

Aan de kwestie van het slagen of falen op school wil hij tevens de vraag verbinden hoe men als jongere zich uit de armoede van gezin en buurt zou kunnen losmaken en of überhaupt de cirkel van armoede, waarin men opgroeit, wel te doorbreken is.

Mackler acht het voorts mogelijk om op basis van een daartoe geëigend onderzoek een theorie te ontwerpen, waardoor het mogelijk zou worden de relatie tussen sociale krachten en persoonlijke motivatie te onderkennen en tevens te kunnen voorspellen of deze relatie leidt tot falen of slagen op school van het kind. Voorts meent hij dat een theorie kan worden ontwikkeld van „deprivation” zodanig, dat het mogelijk wordt te verklaren waarom de ene leerling wel op school slaagt en de ander niet ondanks eenzelfde sociale achtergrond.

Mackler haalt vervolgens een onderzoek aan van Davidson, Greenberg en Gerver dat is ingesteld om de relaties tussen de persoonlijke kwali-

teiten van kinderen, hun leerprestaties op school en de invloed van hun milieu, dat sociaal laag is, na te gaan. Het onderzoek is gehouden onder 20 kinderen, 10 met goede en 10 met slechte leerprestaties. De leerlingen zijn uit vijf klassen van het vierde leerjaar van een grote school, gelegen in een armoedige woonwijk. De leerlingen zijn negerkinderen. In ieder van de twee groepen zijn 5 jongens en 5 meisjes, allen ongeveer negen jaar oud.

Na een uitvoerig psychologisch onderzoek komen de onderzoekers tot de volgende twee conclusies:

„... the hypothetical good achiever from an underprivileged environment emerges as a child who is relatively controlled and cautious, often stereotyped and constricted, but who still retains a degree of originality and creativity. He seems more willing than his less succesful classmates to conform to adult demands, has a more positive view of authority figures and greater self-confidence. In cognitive functioning he excels chiefly in tasks requiring memory, attention and verbal abilities. He is also superior in analytical and organizational abilities and generally in processes that require convergent thinking.

In contrast, the composite picture of the poor achiever is that of a child burdened by anxiety, fearful of the world and authority figures and lacking in self-confidence. He is more apt to be impulsive and labile with relatively poor controlling mechanisms. His defenses against anxiety and feelings of inadequacy may be expressed in excessive talking and in uncritically favorable surface attitudes toward self and others. Nevertheless, the poor achiever still seems to have sufficient potential for adaptive behavior which the school could build upon. His cognitive activities are often quite similar in content, approach, and process to those of the good achiever and in fact, he demonstrates greater facility in divergent production. Many of his reactions give evidence of creative capacity which might be directed and controlled. From his social behavior in the testing situations and in tasks requiring social comprehension, the poor achiever seems less able to act upon this understanding than the good achiever”.

Hoe belangrijk deze conclusies op zichzelf ook mogen zijn Mackler acht het een nadeel dat deze meer beschrijven dan verklaren. Hij is van mening, dat wij onvoldoende notie hebben van de invloed van persoonlijke-, sociale-, gezins-, ras- en opvoedkundige factoren op het verrichten van de schooltaak.

Voorts is onder de titel „The Achievement Motive” verslag van een onderzoek gedaan dat is verricht door McClelland, Atkinson, Clark en Lowell. De resultaten acht Mackler niet doorslaggevend daar deze mede zijn bepaald door de gebruikte test. In het algemeen is de litteratuur over het kind, dat opgroeit in de achterbuurt, polemisch, onsystematisch en niet overtuigend. Sociale hervormingen zijn wel nodig maar het beeld van het kind uit de achterbuurt is éézijdig. Een theorie over maatschappelijke achterstelling dient ruim genoeg te zijn om zowel de kinderen met goede als met slechte leerprestaties te omvatten.

Daarom zijn voorbereidingen getroffen om een onderzoek in te stellen op drie lagere scholen met daaraan verbonden kleuterscholen: nl. een school voor negerkinderen, een school voor blanke kinderen en een school met een gemengde bevolking. Op deze scholen zullen de leerlingen worden verdeeld in hen die goede, middelmatige of slechte leerprestaties behalen. Deze kinderen zullen worden onderzocht t.a.v. karaktereigenschappen, hun opvattingen, motivatie, sociale relaties en de status van het gezin. Verder zal getracht worden om vast te stellen hoe en onder welke omstandigheden zij zijn opgevoed en wat de opvattingen van hun ouders zijn over het onderwijs en de school.

Mackler neemt ondermeer als werkhypothese aan dat schoolsucces zowel een onafhankelijke als een afhankelijke variabele is. Het is onafhankelijk daar schoolsucces het gedrag van het kind beïnvloedt en het is een afhankelijke variabele daar het ook wordt bepaald door het sociale gedrag van anderen, onder wier invloed het kind jarenlang kan verkeren en die mede de persoonlijkheidsontwikkeling van het kind bepalen.

HET TEKORT AAN ONDERWIJSKRACHTEN EN HET INSCHAKELEN VAN NIET-BEVOEGDEN

Ondanks de aangevoerde bezwaren, zijn in vele scholen, gevestigd in New York, onbevoegde assistenten voor part-time aangesteld om bevoegde leraren werk uit handen te nemen, zodat deze zich kunnen beperken tot hun eigenlijke onderwijstaak. Verscheidene jaren geleden is de New York City Board of Education begonnen deze zgn. „schoolhelpers” aan te stellen en zij hebben zich zo onmisbaar gemaakt dat leerkrachten, die oorspronkelijk veel bezwaar hebben gemaakt tegen het ontbreken van beroepsbekwaamheid, nu voorstanders van dit systeem zijn geworden en op uitbreiding aandringen. „Ik zou niet weten wat te moeten doen zonder de schoolhulpen”, wordt thans vaak gehoord van hen, die fervente tegenstanders zijn geweest van het nieuwe systeem. Er

blijkt nu meer tijd te zijn om te onderwijzen daar de dagen voorbij zijn dat onderwijzers voor melk moesten zorgen of voor de lunch op school, aanwezig moesten zijn voor toezicht in de school-cafetaria, studiezaal of speelplaats of hun werktijd moesten besteden aan het kaften van bibliotheekboeken, het stencillen van studiebladen en het toezicht houden bij aankomst en vertrek van de schoolbus. Door de extra tijd, die nu gespaard wordt, kan ieder kind meer persoonlijke aandacht krijgen van een onderwijzer, die tijd heeft gehad om z'n lessen voor te bereiden. Er is daarom geen twijfel meer, dat de samenwerking van onderwijzers en hulpen is verzekerd daar wantrouwen en achterdocht niet meer aanwezig zijn. Zelfs de United Federation of Teachers, een organisatie waar het merendeel der onderwijzers van de stad bij is aangesloten, is thans verheugd met de hulp die de part-time medewerkers op de school bieden. „We waren eerst wat op onze hoede”, verklaarde Mr. Ted Bleecker, een woordvoerder van de federatie, „we vonden het een noodoplossing in de grote behoefte aan bevoegde leerkrachten en we dachten, dat het onze kansen zou kunnen verkleinen om betere betaling voor onderwijzers te verkrijgen”.

De schoolhulpen worden aangetrokken uit de directe omgeving der scholen en zijn gewoonlijk moeders, wier eigen kinderen op school zijn en die een part-time baan welkom is welke hen niet ver van huis voert. Betaalde hulpen krijgen ongeveer \$ 1.65 per uur, wat minder is dan een kantoorbaan zou opleveren maar, zoals een hulp het stelde, „het werk is bevredigend”. Voorts zijn er een aantal vrouwen, die niet betaald wensen te worden en als vrijwilligsters werkzaam zijn. Veel schoolhulpen zijn aangesteld op elementary scholen en het merendeel van hun werk ligt bij jonge kinderen, die meer toezicht nodig hebben.

Thans wordt in New York een actie gevoerd om tweeduizend nieuwe hulpen aan te trekken om te helpen bij de uitvoering van het nieuwe „pre-kindergarten” programma, dat voor de niet-bevoorrechte kinderen uit de stedelijke achterbuurten is opgesteld.

Met deze zeer jonge kinderen kunnen de hulpen uitstapjes en tochten maken, die niet mogelijk zijn zonder een groot aantal volwassenen voor iedere groep. De enige bekwaamheid die nodig is voor een schoolhulp is een elementary opleiding maar voor alles moet de vrouw respectabel, welsprekend en een persoonlijkheid zijn.

Toen het programma begon voor de kleuters, werden de eerste hulpen slecht behandeld. Zowel de staf als de kinderen wantrouwden hen. Dit

is evenwel snel veranderd en zij worden nu zeer gewaardeerd en volkomen in het werk aanvaard.

Naast de hulpen worden, zij het nog incidenteel, high-school kinderen ingeschakeld bij het onderwijsbedrijf voor eenvoudige administratieve bezigheden, het toezicht op de gangen, het oversteken van verkeerswegen.

Ook worden oudere schoolmeisjes gevraagd om de kleuters te helpen bij aan- en uitkleden en bij de begeleiding naar de klaslokalen.

Het aanvaarden van deze verantwoordelijkheid is een belangrijk aspect van de sociale opvoeding. Wel moet er op worden toegezien dat deze bezigheden vallen in de vrije tijd van de student zodat deze niet haar studie verwaarloost.

Zo kan ook in deze tijd, ondanks het tekort aan leerkrachten, het kind verzekerd zijn van de aandacht van de leraar.

VRIJE WEEKEINDEN VOOR SCHOOLKINDEREN

Onder grote bijval van het parlement heeft Senator Luigi Mariotti, de Italiaanse minister van gezondheidszorg verklaard, dat het niet verantwoord is dat de scholen de kinderen huiswerk opdragen om in het vrije weekeind te maken. In een, in een nieuwsblad gepubliceerd, interview heeft Senator Mariotti zijn standpunt nader toegelicht. Hij is van mening dat het belangrijk is, willen de kinderen gezond blijven, indien zij minstens een volle dag per week rust van schoolwerk hebben.

BESTRIJDING VAN VOORoorDELEN

Het Pedagogisch Instituut van de Unesco, Feldbrünerstrasse 70, Hamburg, heeft een rapport over het bestrijden van vooroordelen gepubliceerd onder de titel „Educational techniques for Combating Prejudice and Discrimination and for Promoting Better Intergroup Understanding”.

TECHNIEK EN EXAMENS

In Griekenland zijn rechercheurs bezig een onderzoek in te stellen naar de klacht, dat een amateurzender in Athene op een bepaalde golflengte alle antwoorden voor de eindexamens van een school heeft uitgezonden. De examencandidaten hebben deze antwoorden op kleine transistor radio's kunnen ontvangen.

Deze telastlegging is gedaan door de Griekse militaire politie, die de uitzending toevallig heeft onderschept en op de band gelegd.

J. H. N. GRANDIA